

Citat Dan Jørgensen: "Man kan efter min opfattelse ikke sidestille brug af fisk som levende agn med erhvervsfiskeri..."

- Faktum: Fiskeriloven er en fælles lov for både erhvervsfiskeri og rekreativt garnfiskeri samt fiskeri med lette håndredskaber/lystfiskeri, jvf. Kapitel 4. § 11, så ifølge den eksisterende lovgivning så er der altså tale om en lovmæssig sidestilling af de to fiskeriformer og dermed også de metoder der benyttes indenfor det erhvervs-mæssige og rekreative fiskeri og altså dermed også metoder, hvor der benyttes levende fisk som agn. <http://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=121218>

Spørgsmål: Anerkender Ministeren Kapitel 4. § 11 i Fiskeriloven?

Citat Dan Jørgensen: "Lystfiskeri er kendetegnet ved, at lystfiskeren håndterer hver enkelt fisk individuelt..."

Spørgsmål: Så det Ministeren altså mener, det er; at fiskeriformer/metoder, hvor hver enkelt fisk ikke kan siges, at håndteres individuelt, de kan sidestilles med erhvervsfiskeri?

- Ministerens generelle antagelse om, at hver enkelte fisk håndteres individuelt ved fiskeri med lette håndredskaber/lystfiskeri er direkte forkert: Når det gælder den del af det rekreative fiskeri, hvor der benyttes lette håndredskaber ved udøvelsen af fiskeriet, så er det altså kun ved en del af de metoder, der benyttes, hvor ved det kan siges at være kendetegnende, at de fangne fisk håndteres individuelt.

Og når det specifikt gælder lystfiskeri/fiskeri med lette håndredskaber efter de fiskearter, der primært benyttes til levende agn, bl.a. sild, tobis, skalle, hork, løje o.a. så benyttes der oftest metoder/redskaber til fiskeriet, hvorved antallet af fangne fisk er så stort, at der ikke kan tales om individuel håndtering.

Eksempel 1); en metode indenfor fiskeri med lette håndredskaber der ofte benyttes til fiskeri efter disse fiskearter, det er stangfiskeri med et forfang med op til 6 stk. kroge og hvor der kan fanges så mange fisk, at der ikke kan tales om en individuel håndtering af den enkelte fisk – et eksempel på dette er <http://www.hvidesande.dk/hvide-sande/fakta-om-sildefestivalen>, hvor der fanges helt op til 313 sild på 1. times fiskeri af hver enkelt lystfisker.

Eksempel 2) En anden metode indenfor fiskeri med lette håndredskaber, der ofte benyttes til at fange de fiskearter, der primært benyttes til levende agn, det er fiskeri med sænkenet, hvor en typisk fangst ser således ud og hvor der ikke kan tales om en individuel håndtering af den enkelte fisk:

Eksempel 3) En tredje metode indenfor fiskeri med lette håndredskaber, det er fiskeri med fintmaskede håndholdte net og det er jo en af de absolut mest udbredte metoder, som største delen af den danske befolkning har benyttet på et eller andet tidspunkt i deres liv og der vil kunne fanges op til flere hundrede fisk på en gang:

Antallet af fisk, som bliver fanget ved fiskeri med lette håndredskaber/lystfiskeri, hvor der ikke er/kan tales om en individuel håndtering, det er, når der specifikt ses på de fiskearter, som typisk bruges til levende agn, mange gange større end antallet af de samme fiskearter fanget, hvor der kan tales om en individuel håndtering. Så det er mere korrekt at sige; at fiskeri med lette håndredskaber/lystfiskeri efter arter som sild, tobis, skalle, løje, hork, hundestejle o.a. er kendetegnende ved, at lystfiskeren ikke håndterer hver enkelt fisk individuelt.

Spørgsmål: Når Ministeren bruger sin antagelse om individuel håndtering af hver enkelt fisk som forudsætning for at udpege hvilke fisk fanget ved fiskeri, som skal beskyttes med et forbud mod at blive påført "stress, smerte og lidelse", så vil det forbud vel kun kunne omfatte fisk, som er fanget ved fiskeri, hvor der kan siges at være en individuel håndtering.?

Spørgsmål: Og dermed vil fisk fanget ved fiskeriformer/metoder, der ifølge Ministerens antagelse kan sidestilles med erhvervsfiskeri, vel ikke være omfattet af forbuddet, da erhvervsfiskeriet jo ikke skal beskytte fangne fisk mod "stress, smerte og lidelse"?

Citat Det Dyreetiske Råds udtalelse om lystfiskeri: "Den levende fisk monteres så på to kroge med hver tre krogspidser, og de to kroge sættes i henholdsvis mund og rygfinne"

Spørgsmål: Kan Ministeren bekræfte, at det er denne konkrete beskrivelse af, hvordan en levende fisk kan monteres ved brug som levende agn og den mulige "smerte"-påvirkning denne monteringsmåde måske bevirker, som Det Dyreetiske Råd har brugt som eneste præmis for deres udtalelse vedr. lystfiskeres brug af levende fisk som agn?

- Ved Lystfiskeri hvor der anvendes levende fisk som agn, der kan agnfisken monteres på flere forskellige måder alt efter, hvilken fiskeart der benyttes som agn og størrelsen af fisken, samt hvilke fiskearter der fiskes efter. Lad os se på et par stykker af disse forskellige monteringsmåder:

Ved fiskeri med levende mindre fisk som agn, der vil agnfisken oftest blive monteret/kroget med en enkeltkrog i munden, denne monteringsmåde er endvidere også meget benyttet ved fiskeri efter torsk med større agnfisk:

En anden monteringsmåde er Bursell-montering, hvor der bruges et elastiktakle, ved denne monteringsmåde vil der ikke sættes en eneste krog i agnfisken. Bursell-monteringen er udviklet af en af Danmarks mest innovative og vidende lystfiskere Jens Bursell (Chefredaktør Fisk & Fri) og da der er mange fordele ved Bursell-monteringen f.eks. bedre krogning af rovfisk og at monteringen er mere skånsom overfor agnfisken, så forventes Bursell-monteringen at blive en meget benyttet monteringsmåde i det fremtidige fiskeri med levende agnfisk af lystfiskere i Danmark.

Spørgsmål:

- 1) Mener Ministeren, at den præmis, som Det Dyreetiske Råd har brugt i forhold til deres analyse, overvejelser og anbefalinger i forhold til brug af levende fisk som agn, den er nuanceret, dækkende og korrekt i forhold til Bursell-montering og enkeltkrogs-montering?
- 2) Kan Ministeren forklare, hvad forskellen er på den "stress, smerte og lidelse", som en fisk ved enkeltkrogs-montering og/eller Bursell-montering den udsættes for og så den enhver anden fisk der fanges med krog ved lystfiskeri, den udsættes for?

Citat Dan Jørgensen: "og det er ikke forbundet med væsentlige omkostninger, hverken praktisk eller økonomisk at sikre, at der ikke bruges fisk som levende agn..."

- En af de mest udbredte metoder indenfor lystfiskeriet, hvor der benyttes levende fisk som agn, det er i forbindelse med fiskeriet beskrevet på side 1 - (eksempel 1), hvor det udnyttes, at fisk f.eks. sild der har hugget og er kroget på et sildeforfang, de under "fighten" (det tidsrum der går, fra en fisk kroges til den tages op af vandet) ofte angribes af rovfisk f.eks. torsk, som derved kroges på sildeforfanget.

Spørgsmål: Hvordan har Ministeren tænkt sig, at lystfiskerne praktisk skal sikre sig at levende fisk f.eks. sild, som har hugget og er kroget f.eks. på et sildeforfang ikke angribes af rovfisk f.eks. torsk under "fighten"?

- 1) Vil Ministeren forbyde fiskeri med sildeforfang?
- 2) Vil Ministeren give en bøde til lystfiskere, der fanger f.eks. en torsk på et sildeforfang?
- 3) Vil Ministeren forbyde fiskeri efter fisk/fiskearter, hvor der er en risiko for, at en rovfisk angriber en fisk, der "fightes"?
- 4) Vil Ministeren give en bøde til lystfiskere, der fanger en rovfisk, som har angrebet en fisk der var under "fight" og er blevet kroget derved?

- Ministeren mener, at hvis ikke det er forbundet med væsentlige omkostninger, hverken praktisk eller økonomisk at sikre, at fisk ikke bevidst udsættes "unødigt" for "stress, smerte og lidelse", så skal et givent fiskeri begrænses/forbydes.

Lystfiskeri med f.eks. levende tobis som agn er den absolut mest effektive metode og samtidig en af de mest selektive og målrettede metoder til at fange pighvar/slethvar, hvor der kun yderst sjældent kommer uønsket bifangst, som af den ene eller anden grund genudsættes. Der bruges under normalt lystfiskeri 1-2 stk. levende tobis for hver pighvar/slethvar eller anden fiskeart, der fanges og hjemtages ved fiskeriet med levende tobis som agn.

Så når Ministeren anser det for unødigt at påføre 1-2 fisk "stress, smerte og lidelse" for at kunne fange 1 fisk til hjemtagning, så vil det ud fra en objektiv vurdering betyde, at f.eks. tørfluefiskeri i vandløb, hvor udøverne er fuldt ud bevidst om, at op mod 95 % eller mere af de fangne fisk vil være undermålere og derfor skal genudsættes, så også skulle forbydes, da den "stress, smerte og lidelse", som disse 19 fisk udsættes for, ikke kan siges at være anderledes og mindre unødigt påført for at kunne fange og hjemtage 1 fisk. Og der findes jo alternativer til tørflue f.eks. store rørfluer, spinnere og woblere o.a., som er lige så effektive og hvor antallet af uønsket bifangst af undermålere vil kunne reduceres væsentligt.

Spørgsmål: Hvilke væsentlige omkostninger praktisk/økonomisk mener Ministeren, der er forbundet med at sikre, at der ikke benyttes tørflue ved fiskeri i vandløb, siden han ikke indfører et forbud mod brug af tørflue ved fiskeri i vandløb?

- Og det vil også betyde, at f.eks. C&R fiskeri efter laks og ørreder i vandløb, hvor den personlige kvote eller fælles kvoten er opbrugt ligeledes vil skulle forbydes set ud fra en objektiv vurdering, da den "stress, smerte og lidelse" fisk fanget ved dette fiskeri udsættes for, ikke kan siges at være anderledes og mindre unødigt påført end den en fisk brugt til levende agn, den bliver påført - Egentligt, så er den påførte "stress, smerte og lidelse" objektivt set vel mere unødig, da den jo påføres uden at, der hjemtages fisk. Og der findes jo alternative fiskevande, hvor der kan fiskes efter de samme fiskearter og med de samme fiskemetoder, hvor der ikke er kvoter eller hvor den personlige kvote eller fælleskvoten ikke vil være opbrugt.

Spørgsmål: Hvilke væsentlige omkostninger praktisk/økonomisk mener Ministeren, der er forbundet med at sikre, at C&R fiskeri som følge af kvoter ikke finder sted, siden han ikke indfører et forbud mod det?

- Der er en hel del steder indenfor lystfiskeriet, hvor den argumentation som Ministeren bruger til at ville forbyde levende fisk som agn, der ville betyde en hel del begrænsninger og forbud, hvis alle lystfiskere skal behandles lige.

Spørgsmål: Hvorfor er det kun de lystfiskere, der bruger levende agn, som Ministeren vil lave begrænsninger for med forbud og den fiskemetode, som disse lystfiskere gerne vil anvende, der skal stemples som værende dyreplageri?

- Lad os se på den anden store gruppe af fiskere indenfor det rekreative fiskeri, nemlig fritidsfiskerne og deres metoder/redskaber – disse må uden tvivl kunne sidestilles med lystfiskernes, da fiskerierne udøves under de samme forudsætninger.

Fritidsfiskernes fangne fisk vil for de garn/rusefangedes del sidde i timevis og op til et par dage fanget i et garn eller en ruse og mens de sidder fanget i redskabet, så vil de kæmpe for at komme fri og der vil være en del af fiskene, som vil blive udsat for at blive spist levende af bl.a. skarv, sæl og krabber. Jo længere tid en fisk sidder fanget i garnet/rusen, des større er risikoen for, at den angribes af andre dyr. Det anslås, at der i de danske fjorde og kystnære områder lever op mod 8.000.0000.0000.0000 strandkrabber – ja! det er mange! <http://www.b.dk/mad/strandkrabben-skadedyr-dyrefoder-eller-gastronomisk-eksportvare>, og de danske fjorde og kystnære områder er netop der, hvor langt største delen af det fiskeri, som fritidsfiskerne udøver, det finder sted. Fritidsfiskerne og erhvervsfiskerne der fisker i fjordene og de kystnære områder anser da også selv krabberne som et meget stort problem f.eks. udtaler fiskeren Jørn Jensen (i ovenforstående artikel) der fisker i Isefjorden følgende i forbindelse med de 30-40 kg. Krabber, som han har fået som fangst i én ruse:

"Skulle en fisk have forvildet sig ned i garnet, ville den hurtigt være forvandlet til et skelet, helt hvidt og afpillet

.- Jeg sætter også store bundgarn, som jeg bruger til at fange ål, skrubber, sild og den slags i, forklarer Jørn Jensen.

- Men hvis jeg ikke tømmer dem hver dag, æder krabberne det hele. Og hvis jeg lader nettet stå bare to-tre dage, kan jeg slet ikke løfte det op, så tungt er det af krabber."

Når fritidsfiskerne røgter deres redskaber så vil en del af de fangne fisk altså være afpillede skeletter, en del vil være døde og halvspiste, en del vil være halvdøde og knap så spiste, en del vil måske bare være "håpset" lidt men levende, redskabet med indhold hives på dæk oftest ned i en balje, hvor de fisk der ikke allerede er skeletter eller døde, oftest får lov til at ligge i en rum tid mens fritidsfiskeren bjærger resten af sine redskaber – disse fisk både de levende og de døde fanget i garn/ruser må føle eller have følt mindst lige så meget "stress, smerte og lidelse", som en fisk brugt til levende agn gør.

Spørgsmål: Kan Ministeren forklare, hvad forskellen er på den "stress, smerte og lidelse", som en fisk fanget i en fritidsfiskers garn/ruse den udsættes for kontra den en fisk brugt til levende agn den udsættes for?

- § 33. i Fiskeriloven lyder: *Alle fiskeredskaber skal, i det omfang vejrforholdene tillader det, røgtes regelmæssigt og så ofte, at de fangede fisks leveduligheder ikke unødigt forringes.*

Spørgsmål: Kan Ministeren præcisere, hvordan ordene "omfang", "regelmæssigt og så ofte" og "unødigt" i fiskerilovens § 33 specifikt skal forstås?

- Undersøgelser over mængden af uønsket bifangst/Discard i det danske erhvervsfiskeri viser, at minimum 21.500,000 kg. fisk hvert år (2010) i væsentlig grad får deres leveduligheder forringet og det ofte så meget, at de dør af det. Der er vist ikke lavet undersøgelser af mængden af uønsket bifangst/discard i forbindelse med fritidsfiskeri, men da det er redskaber af samme type, der anvendes ved fritidsfiskeri som ved erhvervsfiskeri, samt at tidsintervallet mellem sætningen og røgning af fiskeredskaber er identiske, så må det antages, at mængden ikke er ubetydelig – det er dog svært at komme med et præcis vægtmæssigt estimat, når en god del af "bevismateriale" jo er spist af krabber.

Der findes jo alternativer til garn og ruser indenfor det rekreative fiskeri f.eks. fiskestang og harpun, der er næsten lige så effektive og hvor de fangede fisks/den uønskede bifangsts leveduligheder i meget højere grad ikke bliver unødigt forringet.

Spørgsmål:

- 1) Når "unødigt" i forhold til lystfiskeriets brug af levende fisk som agn, det betyder forbud mod brug af levende fisk som agn; Hvilke begrænsninger vil Ministeren så indføre for at sikre at § 33 overholdes ved fritidsfiskeri?
- 2) Kan Ministeren svare på, om ikke en levende fisk i f.eks. en ruse, den reelt kan betragtes som værende levende agn ved fiskeri efter krabber, når mængden af krabber er så stor i de farvande, hvor fritidsfiskerne fisker, at en fisker kan fange 30-40 kg krabber i én ruse beregnet til at fange fisk?
- 3) Hvilke væsentlige omkostninger praktisk/økonomisk mener Ministeren, der er forbundet med at sikre, at de fangede fisks/den uønskede bifangsts leveduligheder ikke unødigt forringes i forbindelse med fritidsfiskeriet, siden ordene "omfang" og "regelmæssigt og så ofte" i § 33 ikke er ændret til en specifik fastsat tidsangivelse, som reelt ville betyde, at de fangede fisks leveduligheder ikke bliver forringet, mens de sidder fanget i redskabet?
- 4) Hvilke væsentlige omkostninger praktisk/økonomisk mener Ministeren, der er forbundet med at sikre, at der ikke bruges garn og ruser ved udøvelse af rekreativt fiskeri siden, han ikke indfører et

forbud mod brug af disse redskaber, når faktum er; at rekreativt garn/rusefangede fisks leveduligheder ikke kan undgås at blive unødigt forringet enten som følge af opholdstiden i garnet/rusen eller som følge af skade påført af garnet/rusen eller som følge af skader påført af f.eks. krabber?

- I Danmark Sælges der en hel del importeret fisk til konsum herunder f.eks. tun hvoraf en del er MSC mærket, hvilket vil sige miljøcertificeret og bæredygtigt fisket. <http://www.msc.org/om-os/standarder/mscs-miljostandard> Hvis Vi ser på et af de MSC mærkede produkter, der sælges i Danmark f.eks. Guld Albacore tun i vand fra Amanda Seafoods, så vil tunfisken være fanget af en gruppe af erhvervsfiskere, der hedder AAFA og hvis man sætter sig ind i, hvordan de i AAFA fanger tun, så vil man finde ud af, at de bl.a. bruger levende fisk som agn. AAFA og MSC betegner selv fiskeriet med levende agnfisk efter Guld Albacore tun, som en af de mest selektive og bæredygtige former for fiskeri. <http://www.msc.org/track-a-fishery/fisheries-in-the-program/certified/pacific/aafa-pacific-albacore-tuna-north/aafa-and-wfoa-north-pacific-albacore-tuna>

Bæredygtighed og selektive fiskemetoder er noget, som Ministeren selv er fortalere for og gerne ser mere udbredt i de danske fiskerier: http://www.euo.dk/dokumenter/ft/paragraf_20/samling/2013_2014/964/

Citat Dan Jørgensen: "Jeg finder det prisværdigt, at det danske fiskerierhverv arbejder på miljøcertificering af danske fiskerier..."

Ved den nyligt afholdte Fiskensdag, der besøgte Ministeren arrangementet på Rådhuspladsen i København og det er yderst positivt at se, at det var en aktiv og engageret minister, der var med til at fejre fiskene/havets råvarer. I den forbindelse der modtog Ministeren MSC's svenske kagebog og det er måske lidt svært at læse teksten på det svenske ordsprog, som er på den side, som Dan Jørgensen kigger på:

Spørgsmål:

- 1) Vil Ministeren erkende, at den "stress, smerte og lidelse", som påføres de levende fisk, der bruges til agn ved fiskeriet efter Guld Albacore tun, den må være sammenlignelig med den "stress, smerte og lidelse", som påføres levende fisk brugt til agn ved lystfiskeri i Danmark?
- 2) Vil Ministeren forbyde salg af fiskeprodukter, hvor den anvendte fisk er fanget med levende agn, da ministeren jo anser denne fangstmetode som værende dyreplageri?
- 3) Kan Ministeren fortælle, hvilken signalværdi det vil sende, hvis lystfiskerne forbydes at bruge en fiskemetode, som brugt erhvervsmæssigt anses for at være en af de mest selektive og bæredygtige MSC-certificerede fiskemetoder, altså præcis den slags miljøcertificering som Ministeren finder det prisværdigt, at det danske fiskerierhverv arbejder på at opnå for de danske fiskerier?
- 4) Når Ministeren med lov vil forbyde lystfiskerne at bruge en metode, fordi han anser den for at være dyreplageri – men at den samme metode brugt erhvervsmæssigt anses for værende en af de mest selektive og bæredygtige MSC-certificerede fiskemetoder – vil Ministeren så fortælle, hvad der rimer på ordet; cykler eller vil Ministeren overveje at udskyde en fremsættelse af lovforslaget?

Sammenfatning: Sagen drejer sig ikke om at forsvare brugen af levende fisk til agn, som Ministeren fejlagtigt fremfører, for ingen lystfisker der bruger levende fisk til agn, har nogen objektiv set gyldig grund til at skulle forsvare denne brug, da alt lystfiskeri/erhvervsfiskeri med fiskekrog nu engang indebærer, at en fiskekrog trækkes/hives/sættes/hugges ind i en levende fisk, hvorved den levende fisk udsættes for mulig "stress, smerte og lidelse". Det som sagen derimod drejer sig om, det er at forsvare retten til at benytte den mest effektive fiskemetode og faktum er, at Ministeren og Dyreetisk råd på ingen måde har dokumenteret, at den "stress, smerte og lidelse" som påføres alle de levende fisk, som bliver brugt som agn ved lystfiskeri, den er anderledes og påvist mere unødigt påført end ved andet tilladt fiskeri.

Og som det udover al tvivl er blevet påvist i denne skrivelse, så kan det forhåbentligt og absolut ikke være objektive vurderinger/overvejelser, der ligger til grund for den lovgivning, som Ministeren forsøger at få indført men subjektive meninger, der bygger på forkerte antagelser og i særdeleshed mangelfuld viden/indsigt hos de personer bl.a. Dyreetisk råd og Danmarks Sportsfisker Forbund o.a., der har rådgivet Ministeren i denne sag.

– Sådan helt privat mellem Dem, Hr. Dan Jørgensen og mig; så burde De måske overveje for fremtiden at lade Dem rådgive af mere kompetente og vidende/indsigtsfulde personer, når det gælder fiskeri/lystfiskeri, så Ministeren ikke skal stå til mål for den slags makværk, som dette lovforslag må siges at være et skoleeksempel på – Jeg stiller mig gerne til rådighed, hvis Ministeren efter moden overvejelse kunne se fornuften i at modtage en mere objektiv og kompetent rådgivning fra en person med en større viden og bedre indsigt i fiskeri/lystfiskeri end den, som Ministeren har modtaget i denne sag.

Alle borgere i Danmark skal behandles ens og have de samme rettigheder og der må ikke laves juridisk forskelsbehandling på baggrund af subjektiv smagsdommeri - det er jo derfor, at vi har Danmarks riges Grundlov som en garant for, at den slags ikke finder sted.

"Med rätt råvaror har du gjort halva jobbet"

Steen Kehler